

finde; at det ikke er saa slemt, som de tro, og paa den anden Side ville de maaske finde, at der ogsaa er noget godt i den ny Ordning. Og her tillader jeg mig netop, for at pointere, hvilke Fordele der ville være forbundne med den, at henvise til den Ændring i Lovforslaget, der jo nu er Spørgsmaal om at iværksætte i Folketinget. Vi have naturligvis i dette Lovforslag ikke kunnet tage Hensyn til den, for vi vide jo ikke, hvorledes dens Skæbne vil blive nu. Men gaa vi altsaa ud fra den Mulighed, at den bliver vedtagen, og at der altsaa kommer en ny Ordning, i Kraft af hvilken ikke blot Danske, der ere bosatte i Udlandet, men ogsaa fremmede indtil en Tredjedel kunne være Partshavere i danske Skibe, saa gaar Tendensen jo netop i Retning af det Formaal, jeg tillob mig at fremhæve ved første Behandling, at søge at interessere fremmede Kapitaler for den danske Skibsart og derigennem skaffe den danske Søfartsstand forøgede Midler til at gøre sin Dygtighed frugtbringende for Landet. Men nu spørger jeg: Tror man ikke, at Vysten til at sætte Penge i danske Skibe vil yderligere fremmes eller i alt Fald ikke modvirkes, naar vi kunne møde med en Lov, som er klar og simpel med Hensyn til at skaffe fremmede Kundskab om, hvorledes den danske Ret paa dette Omraade er? Man spørger en fremmed: Kunde De ikke have Vyst til at sætte Penge i et dansk Skib? Jo, det kunde han nok have Vyst til, men, siger han, hvorledes skal jeg bære mig ad dermed? Ja, hvis vi ikke vedtage en Lov, der regulerer Erhvervelsen af danske Skibe og Skibsparter, maa vi møde ham med den Erklæring, at hvorledes egentlig denne Erhvervelse skal foregaa, derom ere de lærde ikke enige og maaske de praktiske Folk heller ikke. Vi kunne ikke give ham nogen Visshed for, at naar han vil sætte sine Penge i en dansk Skibspart, kan han virkelig blive sikker paa, hvorledes han skal blive Ejer deraf. Men hvis vi kunne møde med en kodificeret, samlet Lov, med en Regel, som den, der staar i § 39 o. s. v., saa ved han, hvad han skal gøre, for at blive Ejer af danske Skibe og Skibsparter, og naar vi saa kunne sige til ham i Henhold til denne Lov, at for at blive Ejer, skal han have et særligt Adkomstbrev, at det skal være registreret, og at naar han har faaet det registreret, kan han være saa sikker, som det overhovedet er muligt at være, paa, at han er og bliver Ejer af det Skib eller den Skibspart. Ja, naar man kan møde med en saadan klar og bestemt Retsordning, saaledes at den fremmede ikke behøver at gaa til alle mulige Mennesker og saa alle mu-

lige Arter af Bæsteb om, hvorledes egentlig den gældende Ret er med Hensyn til Adkomst paa Skibe og Skibsparter, saa vil han føle sig ulige mere tiltalt af Forholdene og være mere villig til at sætte sine Penge i et Lands Skibe, hvor Retsreglerne ere saa klare. Men hvis vi ikke vedtage det, hvis vi kun vedtage Søloven, saa vil der ganske vist der findes adskillige Regler om Partrederier, men Regler om, hvorledes man bliver Ejer af Skibe og Skibsparter o. s. v., staar der ikke et Ord om. Den fremmede vil da naturligt sige: Det er dog et mærkeligt Land; det vedtager adskillige Regler, men det, der interesserer mig, naar jeg vil sætte mine Penge i danske Skibsparter, nemlig hvorledes man bliver Ejer, og hvorledes man kan være sikker paa, at man bliver virkelig berettiget, det kan man ikke faa det mindste at vide om. Jeg tror derfor, at er det virkelig Meningen, at man vil reformere sin Søret, saa skal man gøre det saaledes, at det kan give fremmede Vyst til at sætte Penge i danske Skibe og Skibsparter, saa skal man ikke efterlade et saa vigtigt Punkt af Søretten i et saa fuldstændig usforklarligt Mørke, som det vil blive liggende i, hvis vi ikke vedtage Regler paa dette Punkt. Det vilde ogsaa blive en underlig ufærdig Kodifikation, vi vilde da faa en Sølov og Søretter, men det, denne Lov skal udrette, det, der er det vigtigste, særlig for fremmede, der ville sætte deres Penge i danske Skibe, det vilde vi lade staa aabent. Derfor sige vi, som det er sagt i Betænkningen: Vi ville ikke paatage os Ansvar for at modvirke en Reform, som kan byde de danske Redere en Chance, som det saa staar til Rederne at benytte, om de ville det, eller ikke. Og alle de Betænkningheder, der ere fremførte, kan jeg for mit Vedkommende ikke se ere i nogen Maade af en saadan Bestaafenhed, at ikke den danske Sømandsstand og danske Redere skulde være glade ved at faa en klar og bestemt Ordning paa et Punkt af saa væsentlig Betydning som det, denne Lov omhandler.

Justitsministeren (Mellermann):

Til det af den ærede Ordfører fremførte skal jeg kun sige nogle enkelte Ord. Jeg vil da for det første med Hensyn til de Vanskeligheder, som denne Lov skulde kunne frembyde for Administrationen, bemærke, at de ikke ere til Stede. Det, at Bureauet forterer under to Ministerier — under Toldbestyrelsen altsaa Finansministeriet, for saa vidt angaar det, som det ærede 7de Medlem for 6te Pres (Martensen) talte den teknisk-matematiske Side, og under Justitsministeriet for den